

ע"פ 2692/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 2692/17

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ג' קרא

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
בתיק פ 12-11-016544 שניתן ביום 09.02.2017 על
ידי כבוד השופטת ר' לורך

תאריך הישיבה:

ו' בשבט התשע"ח (22.01.2018)

בשם המערער:

עו"ד אלי מסטרמן

בשם המשיבה:

עו"ד מרי ציבלין

בשם שירות המבחן:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

1. המערער, שהיה מסוכסך עם בן זוגה לשעבר של המתלוננת בשל חוב כספי, נכנס למסעדה שבבעלותה של המתלוננת ודרש ממנה את החוב הכספי. כאשר דרשה ממנו המתלוננת כי יצא שאם לא כן תקרא למשטרה, איים עליה המערער שישרוף את המקום ביחד עם הבית.

כעשרה ימים לאחר מכן, ולאחר שהמערער שתה משקאות אלכוהוליים, הצטייד המערער בבקבוק דלק שאותו רכש בתחנת דלק, הגיע למסעדה, שפך הדלק על דלתות הויטרינה של המסעדה והצית את הדלתות. צוותי כיבוי אש שהגיעו למקום השתלטו תוך דקות על האש ונגרם נזק כספי בסך של כ-8,000 ₪.

בגין כך הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של הצתה ואיומים, לפי סעיפים 448(א) רישא ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על המערער הושת, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 30 חודשים.

2. על חומרת עונש המאסר נסב הערעור שבפנינו.

המערער טען כי עבירת ההצתה במקרה דנן היא ברף הנמוך, הן מאחר שהמסעדה לא היתה באיזור מגורים, הן לאור הנזק הנמוך שנגרם למסעדה באשר המערער אף לא ניסה להצית את פנים המסעדה. כן הפנה בא כוח המערער לחוב הכספי כלפי המערער כרקע לביצוע העבירות.

3. משרעת הענישה בעבירות ההצתה היא רחבה, ויש פסיקה עניפה בנושא, וכל מקרה על פי נסיבותיו. במקרה דנן, המעשה בוצע על ידי המערער תחת השפעת אלכוהול, ונציין כי המערער נשלח לקהילה טיפולית "מלכישוע" טרם גזר הדין, שהה שם כ-7 חודשים אך לבסוף נפלט מהקהילה. עוד נזכיר את האיום שקדם למעשה, איום שמומש לבסוף על ידי המערער.

4. אנו נכונים להניח כי העונש שהושת על המערער הוא על הרף הגבוה בתוך המשרעת. עם זאת, נקודת המוצא היא שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת גזר הדין אלא במקרים חריגים של סטיה מרף הענישה הנוהג - ולא זה המקרה שבפנינו.

לכך יש להוסיף כי גם תסקיר שירות המבחן בעניינו של המערער אינו בא בהמלצה על המערער, ומדברי שירות המבחן בפנינו נמצאנו למדים כי המערער עדיין אינו תופס עצמו כמכור או כמי שזקוק להליך טיפולי.

לכך יש להוסיף, כי למערער עבר פלילי, הגם שאינו מכביד. ביני לביני הורשע בעבירות נוספות בגין מעשים שביצע לפני האירועים נשוא הערעור בפנינו, ובגין כך הושתו עליו 5 חודשי מאסר נוספים.

5. על רקע כל אלה, לא מצאנו עילה להתערב בעונש שהושת על המערער.

אנו מקווים כי המערער יתמיד בהתנהגותו הטובה בין כתלי הכלא ויצטרף לקבוצה טיפולית, שמא יהא בכך כדי להיזקף לזכותו אם וכאשר יעמוד בפני ועדת השחרורים.

6. סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' בשבט התשע"ח (22.1.2018), בפני הצדדים.

עמוד 2

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

